

مطالعات ژئوشیمیایی، کانی‌شناسی و سیالات درگیر کانسار مس، نیکل، کبالت و اورانیم مسکنی، انارک (ایران مرکزی)

* بهمن مختارزاده محمدی و هاشم باقری*

گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

چکیده

کانسار مسکنی در ایران مرکزی و ناحیه دگرگونه انارک – خور قرار دارد. مطالعات میکروسکوپی بر روی مقاطع صیقلی، نازک صیقلی و نازک دو بر صیقل تهیه شده از نمونه‌های کوارتز و کلسیت موجود در رگه‌های کانه‌دار انجام گرفت. کانه‌های مشاهده شده در مقاطع صیقلی، شامل: کالکوسیت، نیکلین، کالکوپیریت، راملزبریت و مالاکیت است که کانه راملزبریت در اطراف نیکلین قابل مشاهده و نشان‌دهندهٔ نشست نیکل و افزایش میزان آرسنیک در محلول‌های کانه‌دار است. بیشتر سیالات درگیر مطالعه شده از نوع دو فازی غنی از مایع ($L + V$) هستند. از نظر ژنتیکی، انواع مطالعه شده به صورت اولیه هستند. در این مطالعات بر اساس آزمایش انجام‌داد، دمای ذوب آخرین یخ سیالات درگیر (T_{lm}) از $-1/6$ تا $-18/5$ درجه سانتی‌گراد و شوری آن‌ها $22/5$ – 2 درصد وزنی معادل نمک طعام محاسبه شد. در آزمایش گرم کردن، دمای همگن شدن اکثر سیالات درگیر در محدوده 160 – 130 درجه سانتی‌گراد بدست آمد. نمودار دمای همگن شدن – شوری سیالات درگیر، نشان می‌دهد که سیالات کانه‌ساز دارای دو منشأ کاملاً متفاوت هستند که این امر می‌تواند بیانگر کانه‌زایی در دو مرحله جداگانه یا سیالات کانه‌زا با دو منشأ کاملاً متفاوت باشد. احتمالاً یکی از آن‌ها منشأ ولکانیکی و دیگری منشأ شورایه‌های حوضه‌ای را نشان می‌دهد. در تجزیه‌های ژئوشیمیایی نمونه‌های جمع‌آوری شده از مناطق مختلف کانسار مسکنی عناصر کبالت، نیکل، مس، روب، سرب، توریم، اورانیم، زیرکونیم و استرانسیم اندازه‌گیری شدند که از این میان، کبالت، نیکل، مس و اورانیم اهمیت بیشتری دارند. نمودارهای پراکندگی این عناصر ترسیم و همبستگی آن‌ها نسبت به هم تعیین شد. نتایج این تجزیه‌ها نشان داد که میانگین عناصر اورانیم، توریم، نیکل و مس به ترتیب 10786 و 452 و 269 ppm است. ویژگی جالب دیگر، همبستگی معکوس بین میزان اورانیم و نسبت U/Th است. این ویژگی نشان می‌دهد که میزان بالای اورانیم در این سنگ‌ها در ارتباط با تغفیر ماقمایی نیست. برخلاف نمونه‌های رگه‌ای، همبستگی بین تغییرات اورانیم، مس و نیکل در نمونه‌های سنگ میزان وجود ندارد. این مشخصه یکی از ویژگی‌های شاخص شوشوونیت‌ها و آندزیت‌های سنگ میزان کانه‌زایی در این منطقه است که نشان می‌دهد این عناصر از سنگ میزان منشأ نگرفته‌اند. مطالعات ژئوشیمیایی و پتروگرافی وجود سنگ میزان با ماهیت ماقمای شوشوونیتی را نشان داده است.

واژه‌های کلیدی: ژئوشیمی، سیالات درگیر، کانسار مسکنی، ناحیه دگرگونه انارک – خور

مسکنی با کمپلکس‌های ولکانیکی ائوسن (شوشونیت‌های عшин) ارتباط تنگاتنگی دارند و از انواع ولکانوژنیک هستند (احمدی، ۱۳۸۱). علی‌رغم اهمیت اقتصادی و مطالعات فشرده، هنوز هم مطالعات برروی ژنز آن‌ها ادامه دارد.

کانسار مس، نیکل، کبالت و اورانیم مسکنی در ۲۲ کیلومتری غرب انارک و ۱۸ کیلومتری جنوب روستای عшин و در مختصات جغرافیایی 53° و 27° و 00° طول شرقی و 33° و 19° و 30° عرض شمالی واقع است (شکل ۱). برای دسترسی به کانسار می‌توان از جاده آسفالته نایین – انارک استفاده نمود که در ۹ کیلومتری انارک، راه شنی به طرف غرب جدا می‌شود و پس از طی مسیر ۲۵ کیلومتری به روستای تالمیسی می‌رسد و معدن مسکنی در ۶ کیلومتری شرق روستای تالمیسی قرار دارد (شکل ۱).

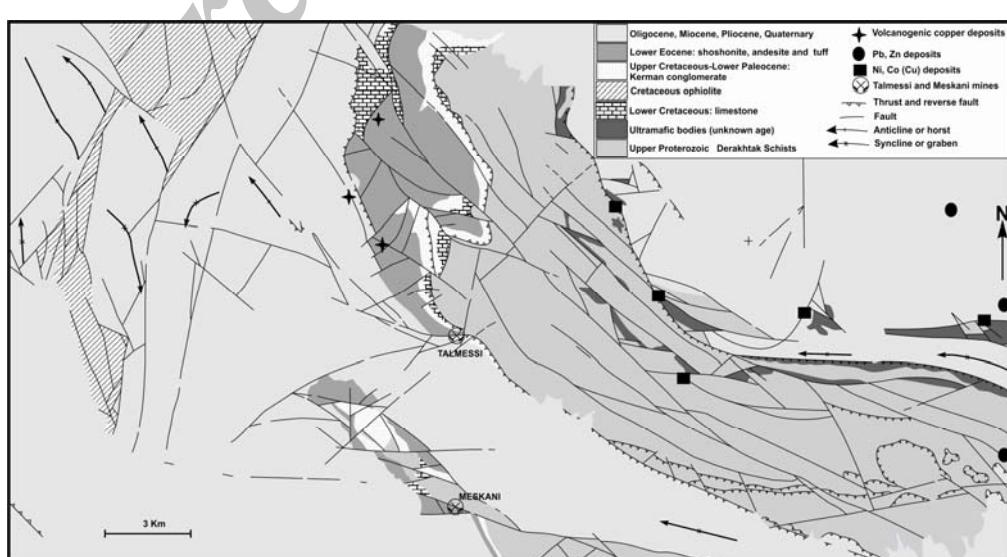
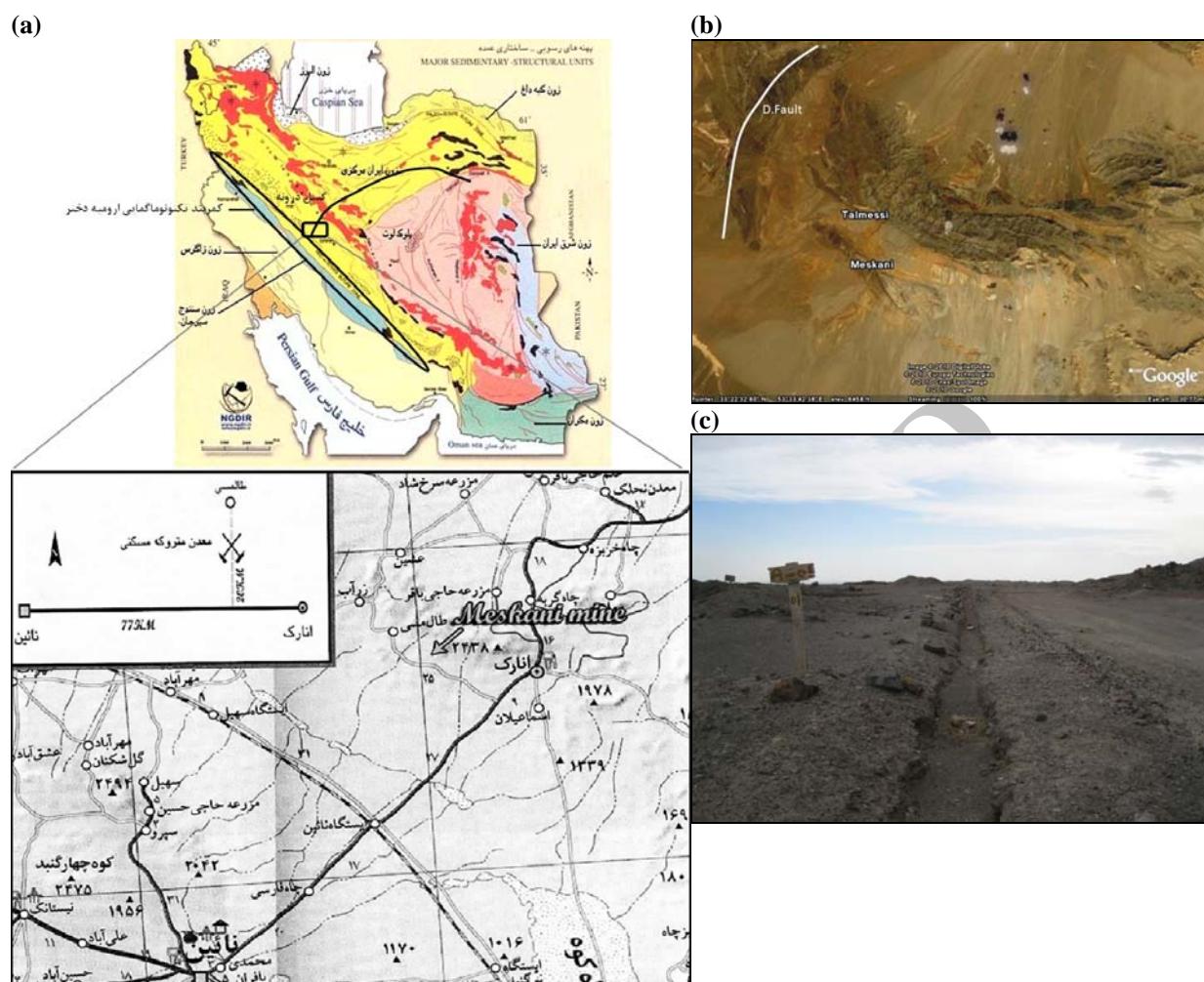
زمین‌شناسی منطقه

کانه‌زایی مس، نیکل، کبالت، آرسنیک و اورانیم در منطقه انارک در محل تقاطع کمربند ماگمایی ارومیه – دختر با گسل بزرگ کویر – درونه رخ داده است (شکل‌های ۱ و ۲). مطالعات ژئوشیمیایی نشان می‌دهد که این ماگماتیسم در این منطقه وابسته به فرورانش بوده است (Bagheri *et al.*, 2007).

منطقه‌بندی مشخصی از کانسارها در منطقه انارک وجود دارد. از غرب به شرق، سه نوع کانسار مس قابل تشخیص است: ۱- کانه‌زایی مس در ارتباط با ولکانیک‌های ائوسن؛ ۲- کانه‌زایی مس، نیکل، کبالت، اورانیم با نسبت $\text{Cu}/(\text{Ni} + \text{Co})$ که از ۲ تا ۵۰ همراه با سنگ‌های ولکانیک تغییر می‌کند؛ ۳- کانی‌زایی مس، نیکل، کبالت و آرسنیک با نسبت متغیر $(\text{Cu}/(\text{Ni} + \text{Co}))$ که در ۵ تا ۲۰ کیلومتری شرق از ولکانیک‌های ائوسن توزیع شده‌اند (Bagheri *et al.*, 2007).

مقدمه

کانسارها و نشانه‌های معدنی مس در ایران، وابستگی تنگاتنگی با سیستم ماگمایی جوانتر از کرتاسه دارند (خوبی و همکاران ۱۳۸۷). از میان هفت کانسار عمدهٔ کوچک برای مس، نیکل و کبالت منطقه انارک، تالمیسی و مسکنی دو کانسار مهم و تنها کانسارهایی هستند که مس، نیکل و کبالت را با هم تولید کرده‌اند. هیچ‌گونه گزارشی دربارهٔ شروع معدن کاری در منطقه وجود ندارد، اما معدن کاری در این منطقه در سال ۱۹۶۰ متوقف شده، معادن هم اکنون تحت مراقبت و محافظت هستند. اخیراً کانه‌زایی اورانیم در این کانسارها کشف شد (Sarcia and Sarcia, 1960) و این امر فعالیت‌های اکتشافی مجددی را توسط سازمان انرژی اتمی ایران برانگیخت. کانسارهای معدنی منطقه، همچنین دارای غنی شدگی آرسنیک و به میزان کم سرب، روی، طلا و نقره هستند. ساختمان درونی افیولیت‌های انارک با افیولیت‌هایی که در مراکز گسترش بستر اقیانوس‌ها شکل گرفته‌اند متفاوت است؛ هرچند که وقایع بعدی این ساختمان را به هم ریخته‌اند. اجزای سازندهٔ این افیولیت‌ها به عناصری محدود می‌شود که در درون هارزبورزیت‌های میزبان واقع شده‌اند (باقری، ۱۳۷۲). بیشتر کانه‌زایی‌های مس انارک در مناطق ولکانیکی ائوسن، همزمان هستند. همه اندیس‌های مس شناسایی شده با منشاً ولکانیکی بین منطقه ولکانیکی کوه دم و اطراف آن واقع شده است. این کانه‌زایی‌ها در مناطق گسله و یا در مناطق ضعیف تکتونیکی مشاهده می‌شوند. از مهمترین نهشته‌های موجود در منطقه مورد مطالعه، نهشته‌های گرمابی مس – نیکل – کبالت با ترکیبی بسیار پیچیده است. ترکیب کانی‌ای و جایگاه زمین‌شناسی این نهشته‌ها مشابه با تشکیلات پنج عنصری است (Bagheri *et al.*, 2007). همچنین، بر طبق نظر بعضی از محققان نهشته‌های تالمیسی و

شرقی - غربی و شمال غرب - شمال شرق به صورت یک بلوک مثلثی شکل رخنمون دارد. در یال جنوب غربی تاقدیس، نهشته های ماسه سنگ، مارن، سنگ آهک و کنگلومرای سازند سه لاب به صورت هم شیب بر روی مجموعه آتش فشانی سازند گرگاب قرار گرفته، خود به طور ناهم ساز توسط کنگلومرا و مارن قرمز رنگ الیگو سن معادل سازند قرمز زیرین پوشیده می شود. در یال شمال شرقی تاقدیس نهشته های سازند سه لاب رخنمون نداشته، مجموعه ماسه سنگ، کنگلومرا و مارن و بین لایه های توف و گدازه های آندزیتی انسون بالا - الیگو سن با مرز گسلیده بر روی سنگ های قدیمی تر قرار دارد، که به طرف بالا به صورت ناهم ساز توسط مجموعه سازند قرمز زیرین که دارای رخساره عمدتاً مارنی و ماسه سنگی و کمتر کنگلومرایی است، پوشیده می شود. نهشته های کواترنری شامل پادگانه ها و مخروط افکنه های قدیمی و بلند داشت، پادگانه ها و مخروط افکنه های جوان داشت میانی و نهشته های دلتایی و پست داشت است. نهشته های بلند داشت، شامل: کنگلومرا با قطعات درشت در زمینه رسی و سیلتی، نهشته های جوان داشت میانی شامل کنگلومرا با قطعات متوسط و رسی در زمینه رسی و سیلیسی و نهشته های دلتایی و پست داشت شامل عمدتاً رس، سیلت و ماسه است.

همان طور که در بالا به آن اشاره شد، نقش خطواره ها و تکتونیک در کانه زایی در منطقه انارک شایان توجه است. مناطق کانه زایی در محل برخورد دو خطواره مشاهده می شود، زیرا در این نواحی صعود ماگما و سیالات گرمابی تسهیل می شود. دو خطواره ای که در منطقه انارک یکدیگر را قطع می کنند، هردو در زمان

محددوده کانسار تاقدیس نام تقارنی با امتداد شمال غرب - شمال شرق را به نمایش می گذارد که توسط گسله های شمال غرب - شمال شرقی، شمال شرق - جنوب غربی و شرق - شمال شرقی به هم ریخته شده و جا به جایی در آن صورت گرفته است (Romanko *et al.*, 1984) در هسته تاقدیس دگرگونه های سازند در ختک رخنمون داشته، شامل سه واحد به شرح زیر هستند:

- بخش زیرین شامل مجموعه مسکوویت، اپیدوت، کلریت، شیست، پایین لایه های آهک مرمری شده است؛
- بخش میانی شامل مجموعه کلریت، مسکوویت، اپیدوت، شیست، پایین لایه های کوارتزیت است؛
- بخش فوقانی شامل مجموعه مسکوویت، کلریت، اپیدوت، اکتینولیت شیست است.

بر روی مجموعه دگرگونه سازند در ختک واحد معادل کنگلومرای کرمان به سن پالئوسن به صورت دگر شیب قرار گرفته که خود یک کنگلومرای پلی ژنتیک با قطعات رسی و درشت گرد شده شامل سنگ های دگرگونه و سنگ آهک خاکستری کرتاسه زیرین اوریتولین دار با یک قاعده مارن و ماسه سنگ قرمز به طور ناهم ساز قرار می گیرد. بر روی کنگلومرای پالئوسن کرمان، ابتدا گدازه های تراکی آندزیت - آندزیت پورفیری مربوط به بخش زیرین سازند گرگاب و سپس واحد آندزیت - پورفیری مربوط به بخش فوقانی سازند گرگاب قرار می گیرد.

محددوده کانسار مسکنی در داخل واحد تراکی آندزیت - آندزیت زیرین قرار دارد که با مرز گسلیده شمال غرب - شمال شرق بر روی مجموعه دگرگونه در ختک قرار داشته، خود با دو گسله تقريباً

فیزیکوشیمیایی سیالات کانه‌ساز است. در پایان، با استفاده از نتایج تجزیه‌های ژئوشیمیایی نمونه‌های با سنگ میزان شوшуونیتی به روش XRF و اندازه‌گیری Sr و Zr, U, Th, Pb, Zn, Cu, Ni, Co مقادیر عناصر نمودارهای همبستگی این عناصر نسبت به هم ترسیم شده و نتایج آن تجزیه و تحلیل شد.

مینرالوگرافی و پتروگرافی

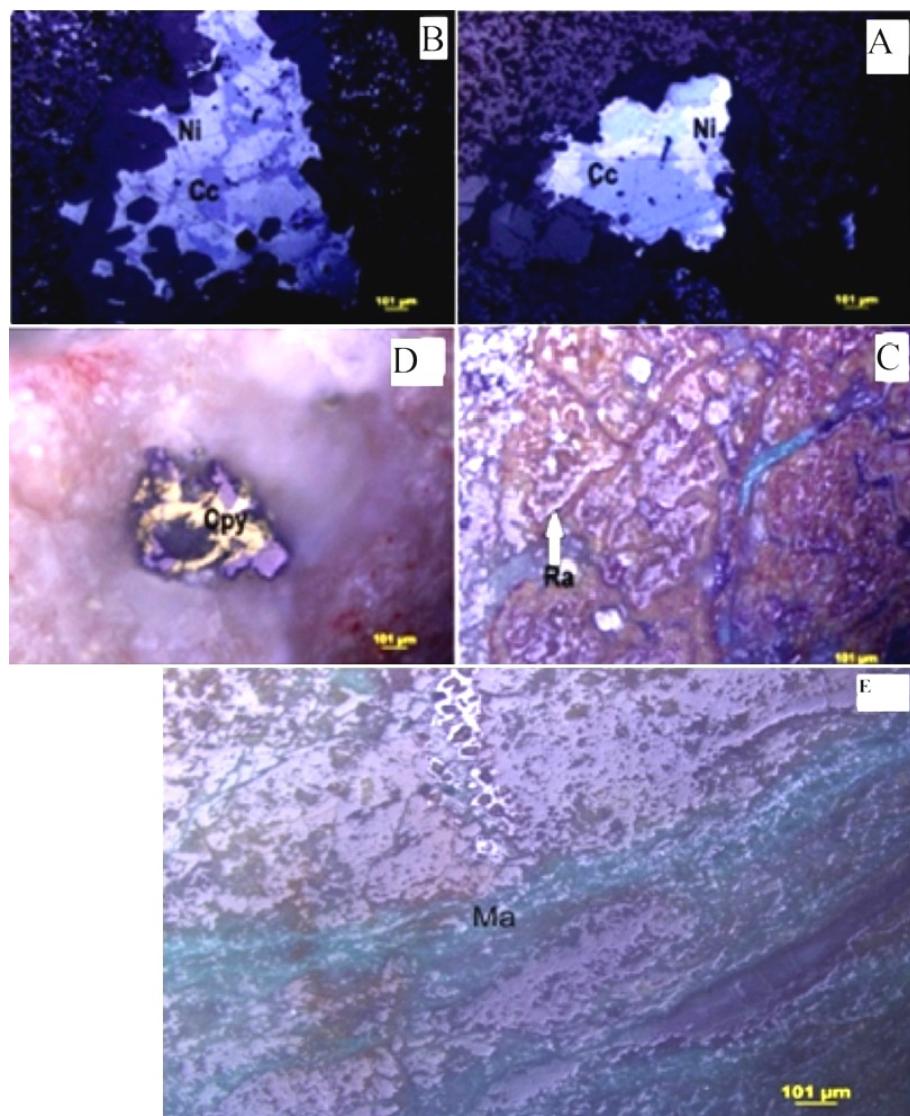
در مطالعات کانی‌شناسی برروی مقاطع صیقلی و نازک صیقلی کانه‌های نیکلین (NiAs), کالکوسیت (CuFeS_2), کالکوپیریت (Cu_2S), راملزبرزیت ($\text{Cu}_2\text{Co}_3(\text{OH})_2$) و ملاکیت (NiAs_2) (شکل ۳) مشاهده شد. در این مقاطع، همان‌طور که در شکل دیده می‌شود، کانی کالکوسیت (شکل‌های A-۳ و B-۳) تحت هجوم محلول‌های نیکل دار قرار گرفته و به این ترتیب در حال جانشین شدن با نیکلین است. کانه راملزبرزیت در اطراف نیکلین (شکل C) به صورت حاشیه‌ای است. بنابراین، می‌توان استنباط کرد که در این منطقه دو فاز کانه‌زایی رخ داده است: فاز اول مربوط به ولکانیسم ائوسن و به صورت سولفیدی شکافه پرکن و فاز دوم نیز مربوط به محلول‌های حاوی سیالات نیکل و آرسنیک‌دار است. بنابراین، کالکوسیت و کالکوپیریت مربوط به فاز اول کانه‌زایی بوده و نیکلین و راملزبرزیت مربوط به فاز دوم کانه‌زایی هستند (شکل ۴). حضور راملزبرزیت به صورت کانه حاشیه‌ای در اطراف نیکلین نیز نشان‌دهنده پیشرفت تهشین شدن نیکل و افزایش نسبت آرسنیک در محلول‌های کانه‌دار است.

ماگماتیسم و کانه‌زایی بسیار فعال بوده‌اند. بنابراین، احتمالاً حوضه‌های کششی ایجاد شده در محل برخورد برای مدت زمان طولانی قادر به بقا نبوده‌اند و مجاری بزرگ‌تر و منفرد که به انتقال ماگما و سیالات گرمابی همراه با یکدیگر منجر شده، به مجاری کوچک‌تر تبدیل می‌شوند. این مجاری کوچک تنها به عنوان مجرایی برای به گردش در آوردن سیالات جوی عمل کرده که ماگما در آن تنها نقش یک موتور حرارتی را ایفا می‌کند. این پدیده به شکل‌گیری منطقه کانه‌زایی با چندین کانسار کوچک مشابه در محل برخورد دو خطواره در منطقه انارک منجر شده است.

یکی از مهم‌ترین ذخایر این منطقه تالمیسی است که بررسی‌های Bagheri و همکاران (۲۰۰۷) نشان داد که کانه‌زایی در آن، در دو مرحله اصلی رخ داده است: اولین مرحله شامل کانه‌زایی سولفیدی شکافه پرکن و مربوط به ولکانیسم ائوسن است. در مرحله دوم با فاصله نسبتاً زیاد می‌وسن نسبت به مرحله اول، کانه‌های چند فازی آرسنیکی نیکل، کبالت و اکسیدهای اورانیم تشکیل شده‌اند.

روش انجام پژوهش

پس از نمونه‌برداری، برای انجام مطالعات میکروسکوپی، مینرالوگرافی کانه‌ها و سیالات درگیر، مقاطع دوبرصیقل، صیقلی، نازک صیقلی و نازک تهیه شد. مطالعات میکروترموتری سیالات درگیر شامل دو بخش گرم کردن برای پی بردن به دمای همگن شدن یا دمای کانه‌سازی و سرد کردن برای پی بردن به درصد شوری و به این ترتیب پی بردن به خصوصیات

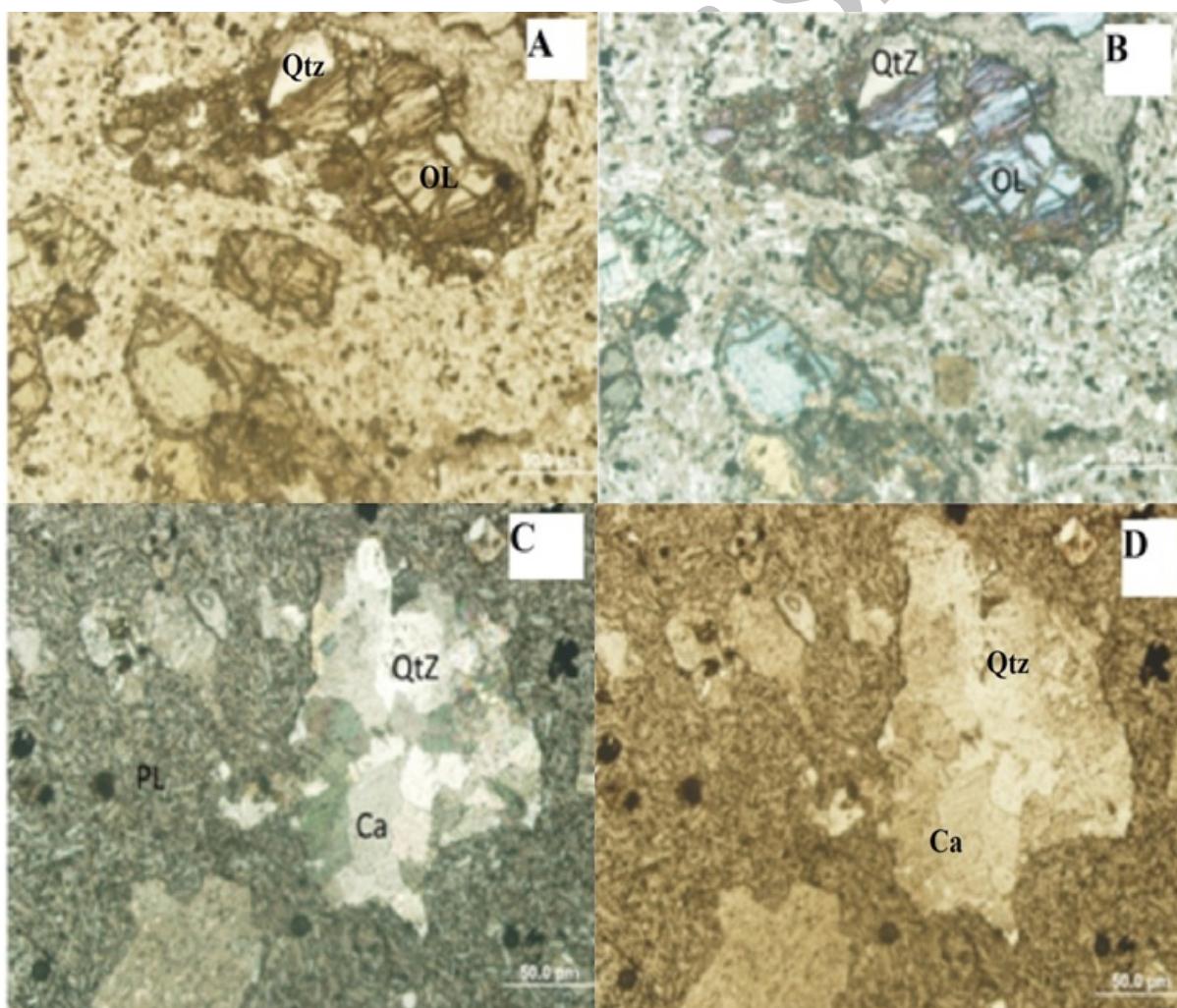
شکل ۳ - (A) کالکوسيت (Cc) که توسط نيكلين (Ni) احاطه شده است، (B) کالکوسيت (Cc) که تحت هجوم محلول‌های نيكيل دار قرار گرفته است. کالکوسيت مربوط به فاز اول و نيكلين مربوط به فاز دوم است، (C) راملزبرزيت (Ra) در اطراف نيكلين مشاهده می‌شود که نشان دهنده تهنشست نيكيل و افزایش درصد آرسنيک در محلول‌های کانه‌دار است، (D) کالکوپيريت (Cpy) و کالکوسيت (Cc) در کنار هم دیده می‌شوند، (E) ملاكيت (Ma) به فرمول $\text{Cu}_2\text{Co}_3(\text{OH})_2$ ، كربنات آبدار مس و کاني ثانويه معمول در زون اكسيدان است.

Mineral phase	First phase	Second phase	Weathering and Supergene Enrichment
Chalcopyrite	█		
Chalcocite	█	—	█
Nickeline		█	
Rammelsbergite		█	
Malachite			█
Uraninite	—	█	—
Quartz	█	—	█
Calcite	—	█	—

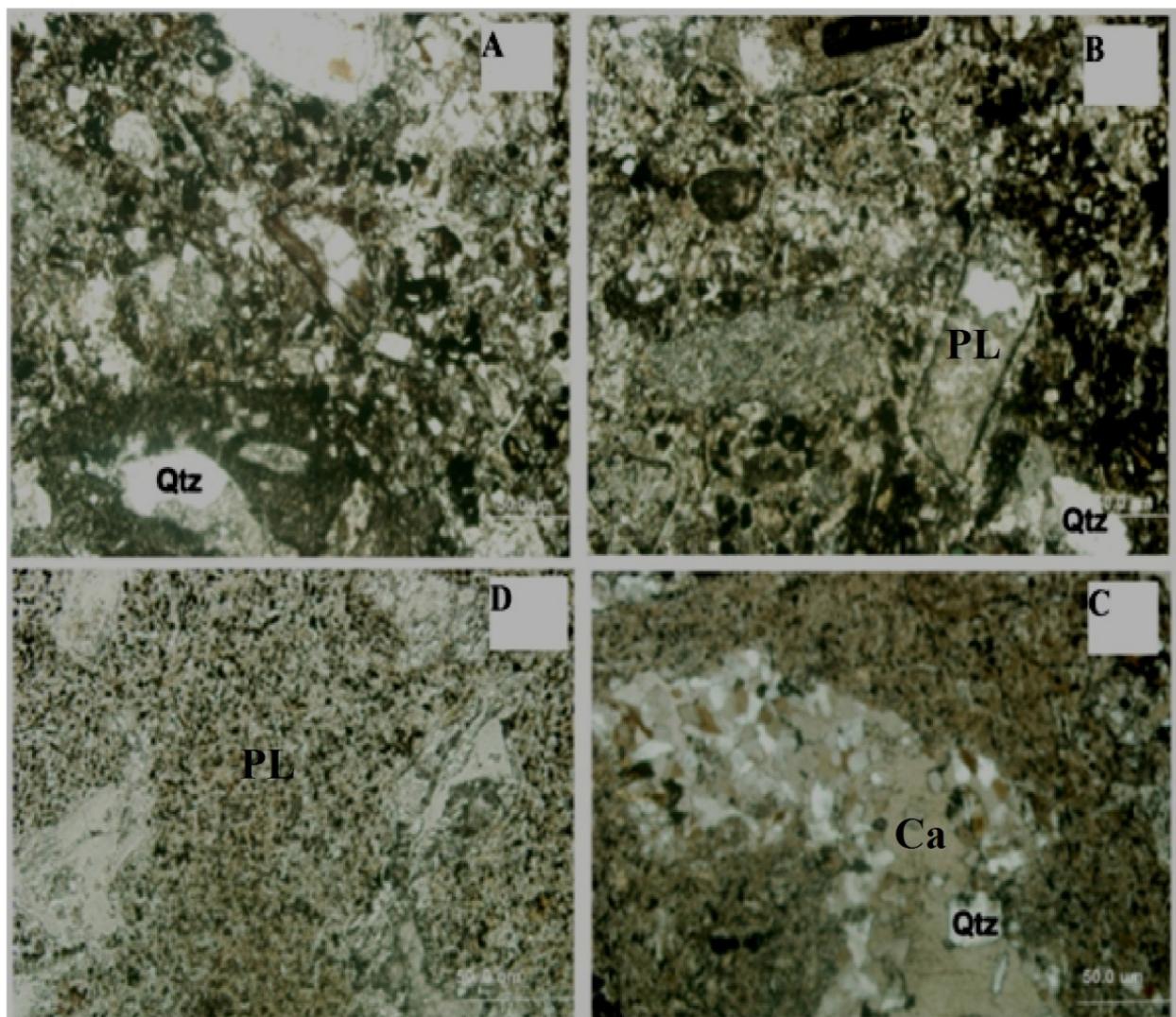
شکل ۴ - توالی پاراژنتیکی مجموعه کانی‌های مطالعه شده

جهت هستند (شکل ۵). در این مقاطع کلینوپیروکسن‌ها سالم و الیوین‌ها دگرسان شده‌اند که باز هم گویای سنگ آندزیت تا آندزیت بازالت است. الیوین‌ها توسط کلسیت و کوارتز جایگزین شده‌اند. الیوین‌ها را می‌توان بقایای فاز آتشفسانی اولیه و کلسیت و کوارتز را حاصل دگرسانی الیوین توسط محلول‌های گرمابی دانست که البته، بیشتر قالب دگرسان شده الیوین و حفره‌های ایجاد شده را جانشین نموده‌اند. به طور کلی، دو مرحله دگرسانی را می‌توان تشخیص داد؛ به طوری که ابتدا سیلیس تنه‌نشین شده و بعد کلسیت حفره‌ها را پر کرده است (شکل ۶).

بررسی مقاطع نازک تهیه شده از مغزه‌های موجود در منطقه بیانگر سنگ میزبان آندزیتی است. در زمینه سنگ‌ها بیشتر کانی پلازیوکلаз قابل مشاهده است. دگرسانی کربناته و سیلیسی شدن به شکل جانشینی و رگچه‌ای قابل مشاهده است. در این مقاطع، برش چند منشایی ولکانیکی کربناته و دگرسان شده دیده می‌شود که قطعات ولکانیک بعضًا کلریتی شده‌اند. بافت غالب موجود در مقاطع نازک بافت آمیگدالوییدال است که در واقع، حفره‌ها با کلسیت و کوارتز پر شده و سنگ اصلی آندزیت تا آندزیت بازالت با بافت جریانی (فلوییدال) است که میکرولیت‌ها (پلازیوکلاز) در زمینه سنگ دارای یک

شکل ۵- (A) الیوین که در حال جانشینی با کوارتز و کلسیت است (بدون آنالیزور)، (B) با آنالیزور، (C) حفره‌ای در میان میکرولیت‌های پلازیوکلاز جهت‌دار که با کلسیت و کوارتز پر شده است (بافت حفره‌ای) (با آنالیزور)، (D) بدون آنالیزور.

شکل ۶- A و (B) ولکانیک برشی پلی ژنیک کربناته شده و سیلیسی شده، (C) دو نوع دگرسانی سیلیسی و کربناته شدن، ابتدا سیلیسی تهنشست شده و بعد کلسیت حفره را پر نموده است، (D) آندزیت بازالت با بافت جریانی کربناته و سیلیسی شده میکرولیت‌های ریز دارای بافت پورفیری جریانی

سیالات درگیر منطقه را از لحاظ شکل ظاهري

(مورفولوژيکي) می‌توان به صورت زير تقسيم‌بندی کرد:

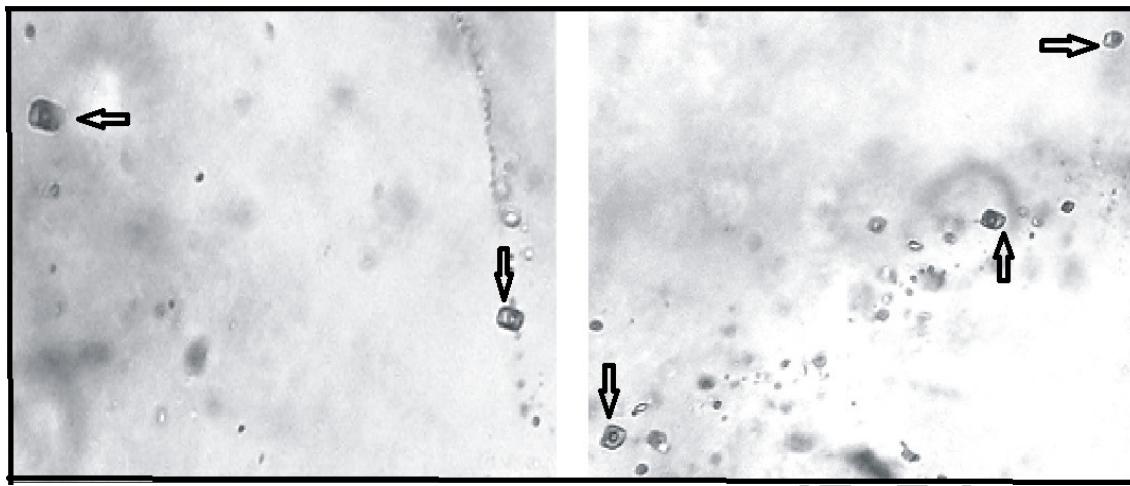
- ۱- سیالات درگیر داراي شکل نامنظم؛
- ۲- سیالات درگیر کروي شکل؛
- ۳- سیالات درگیر کشیده و باريک.

سیالات درگير از نظر اندازه بسیار ریز و بیشتر بین

۳-۷ میکرون هستند.

مطالعه سیالات درگیر

پس از نمونه‌برداری از رگه‌های کانهدار با قطر حدود ۱۰ تا ۴۰ سانتی متر و امتداد شمال‌غربی - شمال‌شرقی مقاطع دو بر صيقل بهمنظور مطالعه سیالات درگير تهيه شد. نوع سیالات درگير کانسار مسکنی بر اساس دسته‌بندی Shepherd و همکاران (۱۹۸۵) بيشتر جزو سیالات درگير دو فازی غني از مایع (L + V) هستند.

شکل ۷- سیالات درگیر اولیه با اندازه ۷ - ۳ میکرون که با فلش نشان داده شده‌اند.

(ب) میکروترمو متري سیالات درگير:

مطالعات میکروترمو متري در آزمایشگاه سیالات درگير دانشگاه اصفهان با استفاده از یک دستگاه میکروسکوپ زایس (ZIESS) و به وسیله دستگاه THM600 Linkam مدل TMS94 و سرد کننده LNP که بر روی میکروسکوپ زایس نصب شده، انجام پذيرفت. همان طور که گفته شد، مطالعات میکروترمو متري شامل دو بخش گرم کردن و سرد کردن است. مرحله اول برای به‌دست آوردن دمای همگن شدن یا دمای کانه‌سازی است که در اين مرحله سیال درگير آن قدر حرارت داده می‌شود تا همه فازهای آن به یک فاز اصلی همگن شود که به آن دمای همگن شدن (T_h) گفته می‌شود. در آزمایش انجام‌داد، سیال درگير سرد می‌شود تا فاز مایع آن به فاز جامد تبدیل شود. پس از سرد کردن، دوباره نمونه گرم می‌شود تا جایی که آخرین بلور یخ ذوب شود. دمایی که در آن آخرین بلور یخ ذوب می‌شود، به دمای ذوب آخرین قطعه یخ (T_{Lm}) معروف است که این عمل را

(الف) ردبهندی ژنتیکی سیالات درگير:

بر مبنای نحوه زایش یا زمان به تله افتادن سیال، سه نوع سیال درگير از دیدگاه ژنتیکی شناسایی شده‌اند که به ردبهندی پاراژنتیکی نیز معروف است و شامل سیالات درگير اولیه، ثانویه و ثانویه کاذب هستند (Shepherd *et al.*, 1985; Pirajno, 2009) درگير اولیه در صورتی به وجود می‌آیند که بی‌نظمی همزمان با رشد بلور آغاز و با ادامه رشد آن بسته شود که بیشتر سیالات درگير انتخاب شده برای مطالعه در این تحقیق از نوع اولیه‌اند (شکل‌های ۷-الف و ب).

سیالات درگير ثانویه، پس از پایان تبلور کانی می‌بازند و شکل می‌گیرند و زمانی ایجاد می‌شوند که پس از رشد بلور، به هر دلیلی در آن شکستگی ایجاد شود و محلول-های بعدی در این شکستگی به دام افتند. این سیالات فقط داده‌هایی را در مورد مراحل بعدی فعالیت‌های گرمابی به‌دست می‌دهند. سیالات درگير ثانویه کاذب زمانی به وجود می‌آیند که همزمان با رشد بلور و پیش از کامل شدن رشد بلور در آن شکستگی ایجاد شود (Pirajno, 2009).

با توجه به همگن شدن همه سیالات درگیر مورد مطالعه به فاز مایع، می‌توان نتیجه گرفت که پدیده جوشش رخ نداده یا حداقل در نمونه‌های مورد مطالعه دیده نشده است. تنها در دو مورد دمای همگن شدن به بیش از ۳۲۰ درجه سانتی‌گراد رسید (جدول ۲) که احتمالاً حاصل پدیده نشت و قابل صرف نظر کردن است.

برای غلبه بر مقاومت ذاتی محلول در مقابل انجماد انجام می‌دهند. مقدار شوری با استفاده از نمودارها و جدول‌هایی که به وسیله Shepherd و همکاران (۱۹۸۵) ارائه شده، قابل اندازه‌گیری است. در این آزمایش، نمونه‌ها تا سقف ۳۲۰ درجه سانتی‌گراد گرم شدند (جدول ۱) و همه سیالات مورد مطالعه طی گرم کردن به فاز مایع همگن شدند.

جدول ۱- مربوط به نمونه کلسیت و کوارتز ایستگاه ۱ (نوع فازها = L+V؛ نوع همگن شدن = به مایع؛ نوع میانبار = اولیه)

توضیحات	درصد شوری	(T _H) دمای همگن شدن	(T _{lm}) دمای ذوب نهایی	(T _{fm}) دمای ذوب اولیه	(T _f) دمای انجماد	تعداد
انجماد با تاپیدید شدن حباب همراه بود	2.5	243.0	-2.2	-42	1	
-	2.5	146.0	-2.2	-	1	
-	2.5	140.0	-2.2	-	1	
-	2.0	144.5	-1.6	-	1	
-	2.0	144.9	-1.6	-	1	
کوارتز	2.2	267.0	-2.0	-	1	
کوارتز	2.1	267.0	-1.8	-	1	
-	2.2	265.0	-2.0	-	1	

جدول ۲- مربوط به نمونه کلسیت ایستگاه ۲ (نوع فازها = L+V؛ نوع همگن شدن = به مایع؛ نوع میانبار = اولیه)

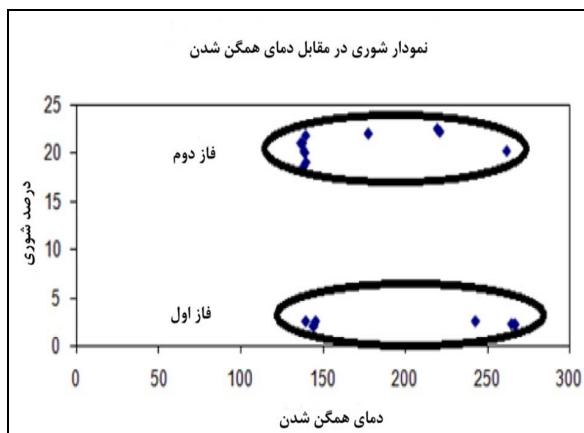
توضیحات	درصد شوری	(T _H) دمای همگن شدن	(T _{lm}) دمای ذوب نهایی	(T _{fm}) دمای ذوب اولیه	(T _f) دمای انجماد	تعداد
-	20.0	139.5	-15.3	-46	-53	1
-	20.2	139.0	-15.5	-47	-55	1
-	19.0	140.2	-15.0	-	-	2
-	21.0	138.0	-16.0	-	-	3
-	18.5	138.5	-14.8	-	-	1
-	22.0	178.0	-18.0	-46	-70	1
-	21.8	140.0	-17.5	-	-	1
-	22.5	220.0	-18.5	-	-	1
-	22.2	221.5	-17.8	-	-	1
-	-	135.0	-	-	-	1
-	-	137.0	-	-	-	1
-	21.0	137.0	-16.0	-	-	1
-	20.2	262.0	-15.5	-	-	1
احتمالاً حاصل پدیده نشت است	-	بیش از ۳۲۰	-	-	-	2

۱۰ بیانگر حداقل دو محدوده پراکندگی کاملاً مشخص برای دمای همگن شدن در مقابل درصد شوری سیالات درگیر است که در شکل با عنوان فاز اول و فاز دوم به نمایش در آمده است. نمودار دمای همگن شدن - شوری به همراه خطوط کنتوری با چگالی ثابت، نموداری است که می‌توان

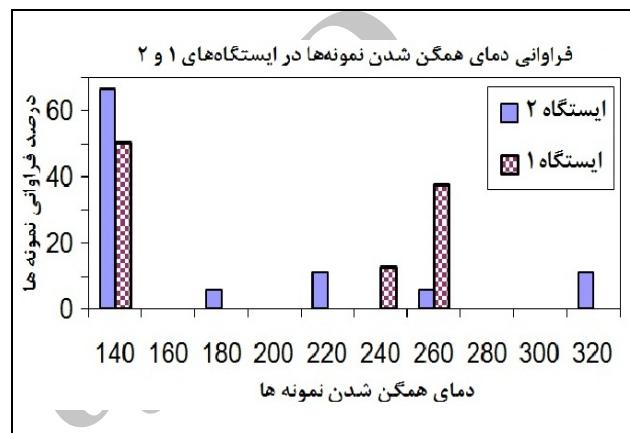
در شکل ۹ نمودار فراوانی دمای همگن شدن نمونه‌ها به نمایش در آمده و بیانگر آن است که حدود ۷۰ درصد نمونه‌ها در ایستگاه شماره ۲ و حدود ۵۰ درصد نمونه‌ها در ایستگاه ۱ دارای دمای همگن شدن ۱۳۰ - ۱۵۰ درجه سانتی‌گراد با میانگین ۱۴۰ درجه سانتی‌گراد هستند. شکل

با توجه به سه محدوده چگالی که در بالا ذکر شد، دمای همگن شدن $150 - 130$ درجه سانتی‌گراد و همین‌طور، دمای همگن شدن $267 - 243$ درجه سانتی‌گراد تقریباً سه محدوده فشاری به صورت: دو محدوده کمتر از 50 بار و یک محدوده در حدود 50 بار به دست می‌آید (شکل ۱۱).

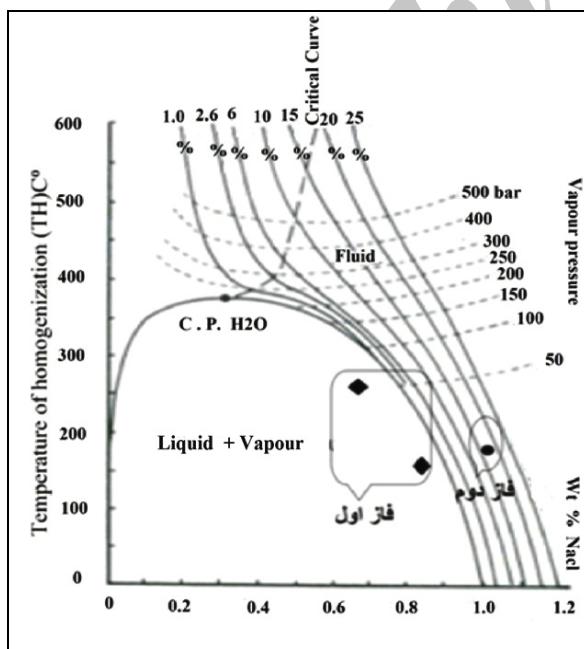
توسط آن چگالی سیال را تعیین کرد (Bodnar, 1983). طبق این نمودار چگالی سیالات درگیر در محدوده $1-1/1, 1-0/8$ و $0/9-0/7$ قرار می‌گیرد (شکل ۱۱). در صورت در اختیار داشتن شوری سیال و چگالی، می‌توان میزان فشار را محاسبه نمود.

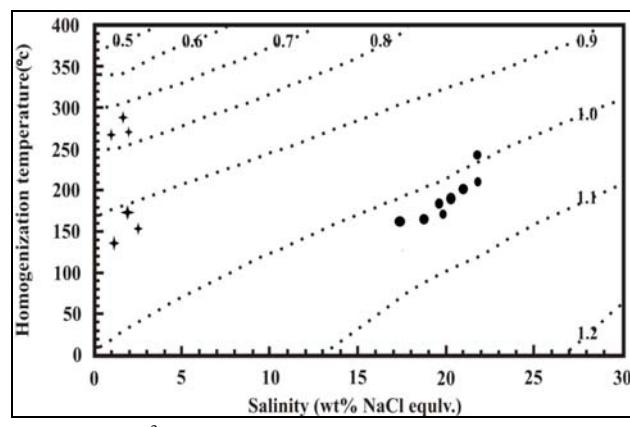
شکل ۹- نمودار پراکندگی دمای همگن شدن در برابر درصد شوری

شکل ۸- فرارانی دمای همگن شدن نمونه‌ها در ایستگاه‌های ۱ و ۲

شکل ۱۱- نمودار دما-چگالی برای تعیین مقدار فشار با توجه به شوری

شکل ۱۰- چگالی میانبارهای مورد مطالعه بر حسب (نمودار اقتباس از Bodnar, ۱۹۸۳)

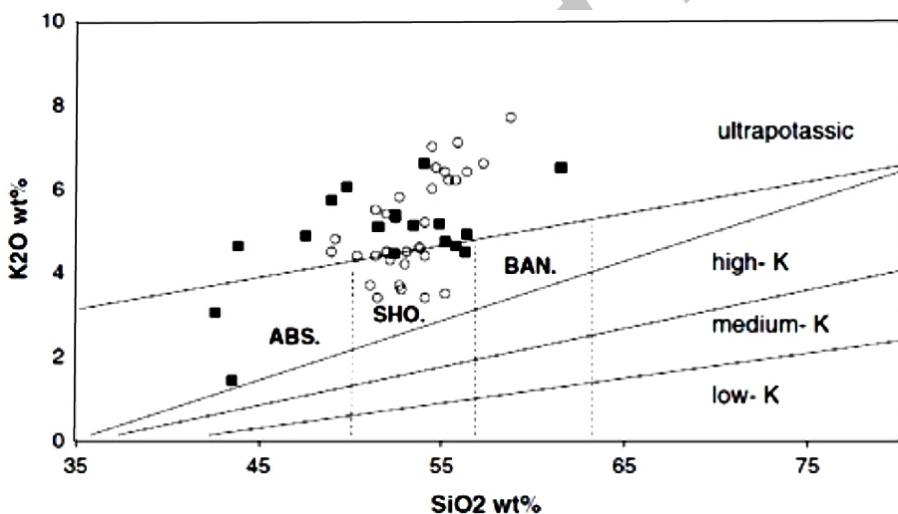
میزان TiO_2 (بیش از ۰/۹) فقیر هستند و میزان نسبت $\text{K}_2\text{O}/\text{Al}_2\text{O}_3$ در آن‌ها پایین است (کمتر از ۰/۵). ترکیب آن‌ها معمولاً از سیلیس غیر اشباع تا مقادیر SiO_2 متوسط تغییر می‌کند، اما در تعداد کمی از نمونه‌ها SiO_2 متجاوز از ۶۱ درصد وزنی است.

مقادیر بالای الیوین و همچنین آلبیت و ارتولکلاز نورماتیو در برخی نمونه‌ها، بیانگر الیوین – آلکالن بازالت (Muller and Groves, 1997) به عنوان ماقمای اولیه است. (Muller and Groves, 1997) سنگ‌های کمان ماقمایی همراه با شوشونیت است که از طریق ذوب بخشی پوسته اقیانوسی فلوگوپیت‌دار در عمق ۱۲۰ کیلومتری تشکیل شده است.

ژئوشیمی

نمونه‌های مطالعه شده از سنگ‌های آتشفسانی محدوده تالمیسی و مسکنی ماهیت آلکالن داشته، دارای ترکیب شوشونیتی – اولتراپاتاسیک هستند (شکل ۱۲). بهترین تعریف برای آن‌ها ماقمای شوشونیتی است که با ولکانیسم حاشیه قاره‌ای و فرایندهای فرورانش مرتبط است (Jung *et al.*, 1976)، اخیراً، آبساروکیت و توسکانیت در ۵ کیلومتری شمال معدن تالمیسی (احمدی، ۱۳۸۱) تعیین شده‌اند.

سنگ‌های پاتاسیک منطقه از لحاظ K_2O بیش از ۶/۵ درصد وزنی، MgO بیش از ۴/۴ درصد وزنی، Al_2O_3 بیش از ۱۶/۲ درصد وزنی غنی هستند و از نظر

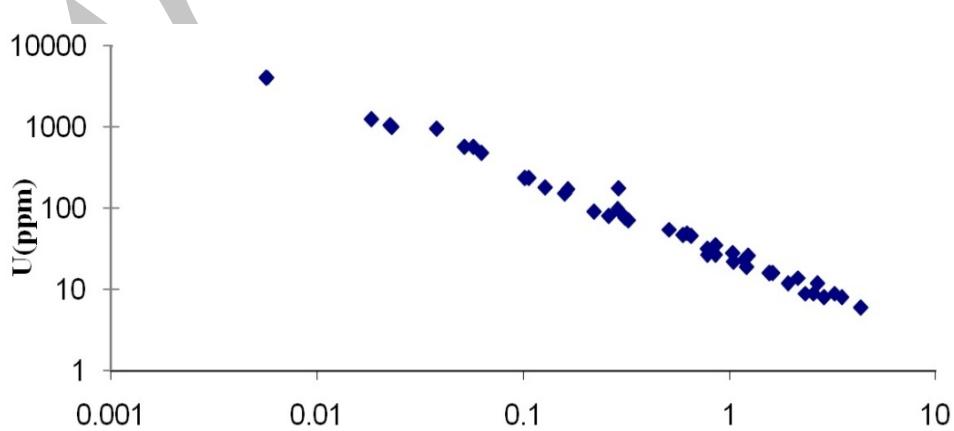
شکل ۱۲ - دیاگرام $\text{K}_2\text{O} - \text{SiO}_2$ سنگ‌های آتشفسانی منطقه تالمیسی و مسکنی (ABS = آبساروکیت، SHO = شوشونیت، BAN = بانکیت). برگرفته از Foley و همکاران (۱۹۸۷) و Le Maitre (۱۹۸۹) (مربع = مطالعات جدید (Bagheri *et al.*, 2007)، دایره = مطالعات Tarkian و همکاران، ۱۹۸۳).

ماکزیمم ۲۱۱ ppm توسط Tarkian و همکاران (۱۹۸۳) در یک بانکیت تازه که حاوی دانه‌های ریز مس خالص است گزارش شده است. مقدار میانگین اورانیم حدود ۲/۳ ppm بوده و در برخی موارد به بیش از ۱۶ ppm نیز می‌رسد، اما انطباق خاصی بین این

مقدار مس، نیکل، کبات و اورانیم جالب توجه است. نیکل (میانگین ۴۲ ppm) در مقادیر مرتبط با آندزیت‌های کالک‌آلکالن منطقه اردستان است (Tarkian, 1972). مقدار ماکزیمم مس حدود ۱۰۹ ppm و دارای میانگین ۳۱ ppm است. هرچند مقدار

شده است). نتایج حاصل از پردازش داده‌ها بیانگر حضور بی‌هنگاری مس، نیکل، کبالت و اورانیم در محدوده کانسار است ضمن آنکه تغییرات روی، سرب، توریم، اورانیم، زیرکونیم و استرانسیم نیز بررسی شد. منحنی‌های همبستگی کبالت و اورانیم، نیکل و اورانیم، مس و اورانیم، کبالت و نیکل، نیکل و مس و در نهایت کبالت و مس به عنوان عناصر با اهمیت در شکل ۱۴ ترسیم شده‌اند. برای محاسبه مقدار همبستگی این عناصر نسبت به هم، از فرمول همبستگی موجود در بخش محاسبات آماری نرم افزار Excel استفاده شد. همان‌طور که در جدول ۴ مشخص است، همبستگی بین کبالت و نیکل، مس و اورانیم بیش از بقیه است. نکته جالب توجه، همبستگی نسبتاً بالای اورانیم و نیکل است. این دو عنصر در سیستم‌های ماقمایی رفتاری کاملاً متفاوت دارند، اما در سیستم‌های گرمایی بدون ارتباط با ماقماتیسم (مثلًاً شورابه‌های حوضه‌ای) می‌توانند گاه هر دو از سنگ‌های اطراف شسته، در مناطق مناسب مجددًا نهشته شوند. به همین دلیل، همبستگی بالای آن‌ها می‌تواند به خاطر تهشیست آن‌ها به‌طور تقریباً همزمان در مرحله دوم کانه‌زایی باشد.

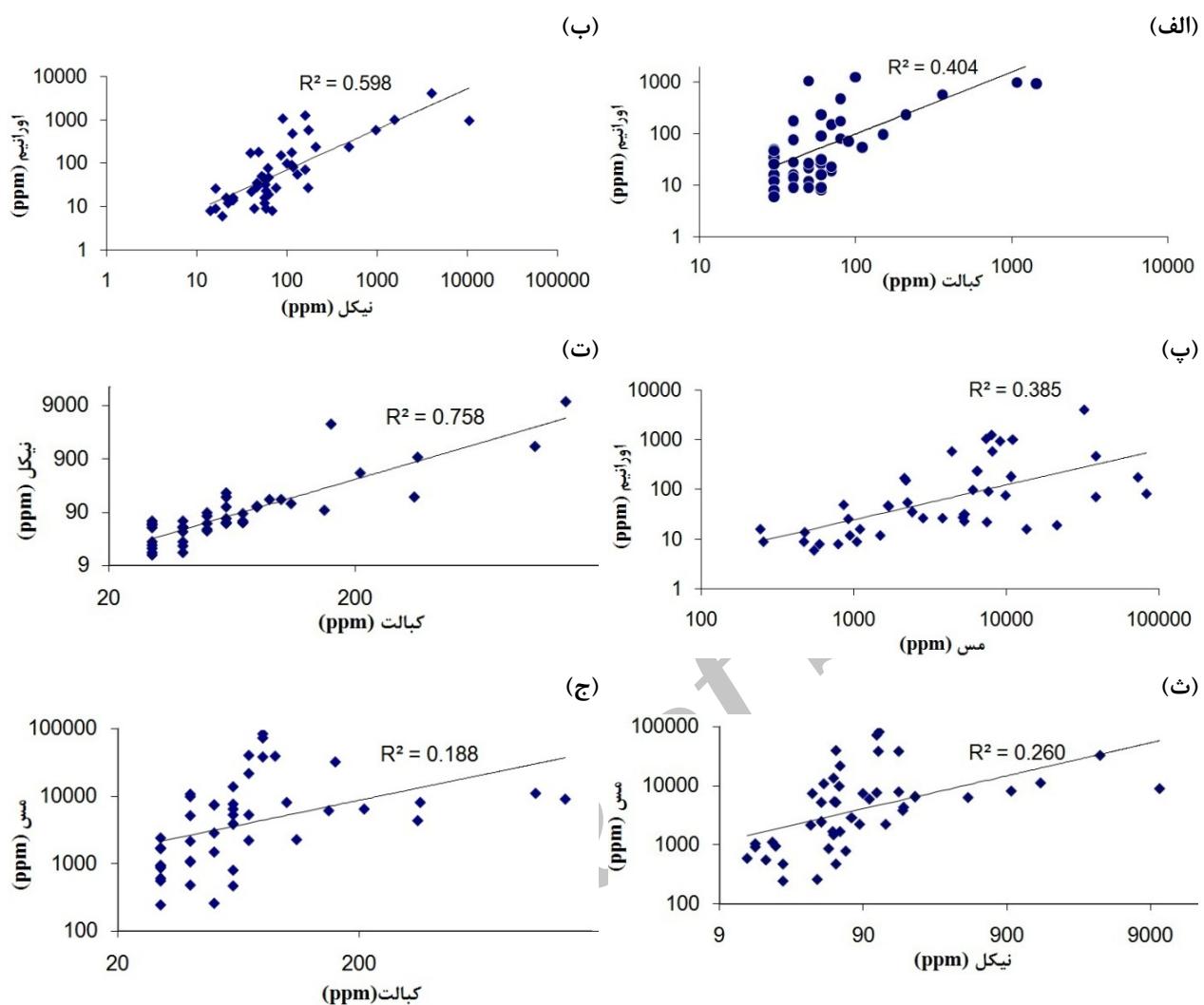
مقادیر و K_2O و SiO_2 سنگ‌ها وجود ندارد. در اکثر نمونه‌ها با میزان بالای اورانیم (بیش از ۶ ppm) نسبت Th/U کمتر از ۱ است (شکل ۱۳). همان‌طور که توسط (Ruzicka, 1990) مشخص شده، میزان U در شرایط دمای بالا و ماقمایی حدود ۵/۱ است، ولی فرآیندهای گرمایی و رسوبی باعث جدایش Th از U در سیالات می‌شود که باعث تشکیل کانسارهای رگه‌ای و اپی ژنتیک در دماهای زیر ۵۰۰ درجه سانتی‌گراد و با نسبت U-Th کمتر از ۱ می‌شود. بنابراین، میزان بالای اورانیم در این سنگ‌ها در ارتباط با تفرقی ماقمایی نیست. مقداری از اورانیم که احتمالاً به درون سنگ می‌زبان مهاجرت کرده، می‌تواند در ارتباط با محلول‌های گرمایی اورانیم‌دار باشد. برخلاف نمونه‌های رگه‌ای، هیچ انطباقی بین تغییرات U، Cu و Ni در نمونه‌های سنگ می‌زبان وجود ندارد. عدم انطباق، از جمله ویژگی‌های شاخص شوшуونیت‌ها و آندزیت‌هاست که نشان می‌دهد این عناصر از سنگ می‌زبان منشأ نگرفته‌اند. نمونه‌برداری ژئوشیمیایی به‌منظور بررسی تغییرات عناصر جزیی در کانسار مسکنی در مقیاس ۱/۵۰۰۰ و از رگه‌های موجود صورت پذیرفت (نتایج تجزیه نمونه‌ها در جدول ۳ ارائه

شکل ۱۳- نمودار پراکندگی Th/U نسبت به U

جدول ۳- نتایج تجزیه نمونه‌های با سنگ میزبان شوشوونیتی به روش XRF

Co	Ni	Cu	Zn	Pb	Th	U	Zr	Sr
10056	350	172	4368	59	33	30	578	221
10057	1440	10438	9031	90	36	36	951	211
10058	60	170	3803	67	29	23	27	147
10059	100	158	7954	70	27	23	1255	221
10060	30	55	1687	40	30	30	46	174
10061	360	961	8059	69	34	33	578	200
10062	60	68	785	67	26	23	8	198
10063	70	85	2200	55	29	24	151	211
10064	30	52	853	38	26	31	50	196
10065	110	129	2246	41	24	28	55	205
10066	30	25	244	52	31	25	16	169
10067	30	22	944	54	34	32	12	213
10068	40	46	5155	53	28	29	28	202
10069	50	40	7436	63	29	23	22	173
10070	40	39	2138	43	29	28	171	178
10071	50	89	7369	66	28	24	1065	180
10072	40	48	10716	62	36	23	180	209
10073	70	62	21452	143	23	23	19	185
10074	80	116	82559	207	32	21	81	148
10075	30	46	2405	65	27	30	35	227
10076	90	158	38420	156	29	23	71	170
10077	40	61	9886	84	27	24	77	179
10078	80	114	38328	164	29	30	479	188
10079	150	99	6011	49	65	28	98	201
10080	60	207	6414	77	30	25	236	191
10081	30	62	1672	63	25	28	47	198
10082	50	75	2842	70	23	21	27	183
10083	60	112	7573	89	24	20	91	131
10084	210	483	6364	68	23	24	236	186
10085	160	3998	32203	186	22	23	4062	170
10086	50	56	1479	83	25	23	12	199
10087	1080	1547	11001	139	17	23	999	152
10088	70	58	39510	174	15	8	0	163
10089	80	112	72712	238	33	51	176	179
10090	60	57	5310	86	15	25	32	175
10091	70	58	5284	95	24	27	23	213
10092	60	58	468	104	24	21	9	199
10093	50	43	256	82	35	23	9	222
10094	60	56	13564	104	30	25	16	156
10095	40	21	1097	78	58	26	16	218
10096	30	14	591	78	39	28	8	228
10097	30	16	917	63	35	32	26	216
10098	40	25	477	107	39	30	14	218
10099	40	16	1046	70	45	29	9	240
10100	30	19	549	64	44	26	6	210

شکل ۱۴- منحنی تغییرات عناصر و مقدار شیب بهترین خط عبوری از نقاط برای: (الف) کبالت در مقابل اورانیم، (ب) نیکل در مقابل اورانیم، (پ) مس در مقابل اورانیم، (ت) کبالت در مقابل نیکل، (ث) نیکل در مقابل مس، (ج) کبالت در مقابل مس

جدول ۴- مقادیر همبستگی بین عناصر مختلف

Co	Ni	Cu	Zn	Pb	Th	U	Zr	Sr	
1	0.82	0.02	0.12	-0.04	0.17	0.31	0.04	0.06	Co
	1	0.06	0.14	0.004	0.20	0.49	0.02	0.03	Ni
		1	0.89	-0.13	0.09	0.18	-0.44	0.22	Cu
			1	-0.22	0.01	0.30	-0.40	0.28	Zn
				1	0.34	-0.17	0.45	-0.13	Pb
					1	-0.02	0.34	-0.46	Th
						1	-0.11	-0.02	U
							1	-0.09	Zr
								1	Sr

می‌توان این طور استنباط کرد که کبالت و نیکل به فاز کانه‌زایی مجزا از مس مربوط هستند (مراجعه شود به داده‌های تجزیه نمونه‌ها به روش XRF در جدول ۳).

با توجه به همبستگی نسبی مس با اورانیم می‌توان دو حالت را فرض نمود. با در نظر گرفتن این نکته که اورانیم در حالت اکسیدان محلول و در حالت احیا ته نشست می‌کند، می‌توان نتیجه گرفت که شرایط احیایی به وجود آمده توسط سولفیدهای مس باعث ته نشست اورانیم شده است، یا آنکه مس و اورانیم به صورت کمپلکس کربناته به محیط حمل شده‌اند (Bagheri, 2009). از طرفی، نسبت U/Th کمتر از ۱ بیانگر رفتار متضاد Th و U در سنگ‌های رسوبی و آذرین است و نشان‌دهنده منشأ جوی و سورابه‌های حوضه‌ای اورانیم است (شکل ۱۳)؛ به این معنا که اورانیم موجود، از سنگ میزبان منشأ نگرفته است (McLennan and Taylor 1979).

داده‌ها (جدول ۳) گویای آن است که کبالت با نیکل بیشترین و با مس کمترین همبستگی را نشان می‌دهد. همبستگی‌های منفی در موارد بالا چشم‌گیر نبوده، در واقع اصلاً وجود ندارد، اما در کل، همبستگی منفی با میزان قابل توجه بین دو عنصر نشان‌دهنده آن است که با ورود یکی از آن دو عنصر به محیط، دیگری از آن خارج می‌شود که این نتیجه با مطالعات صورت گرفته توسط سیالات درگیر و مطالعات مینرالوگرافی توسط نگارنده، مبنی بر عملکرد چندین فاز کانه‌زایی مجزا و با شرایط ژئوشیمیایی متفاوت در کانسار مسکنی همخوانی دارد.

بحث و نتیجه‌گیری

با توجه به نتایج به دست آمده برای دمای همگن شدن و درصد شوری، منشأ سیالات کانه‌ساز دارای حداقل دو منشأ متفاوت، یا دو مرحله اصلی کانه‌زایی جداگانه (فاز اول و فاز دوم) است. احتمالاً آن دسته از سیالات که تقریباً دارای دمای بالاتر - شوری پایین‌تر هستند، بیانگر سیال کانه‌ساز با منشأ ولکانیکی، دسته دیگر که تقریباً دارای دمای پایین‌تر - شوری بالاتر هستند، بیانگر سیال کانه‌ساز با منشأ شورابه‌های حوضه‌ای است. البته، احتمال اختلاط با آبهای جوی در هنگام نهشت کانه‌ها را نیز باید مورد توجه قرار داد.

مطالعات مینرالوگرافی حاکی از حداقل دو مرحله کانه‌زایی است که در شکل‌های A-۳ و B-۳ نیز دیده می‌شود. کالکوسیت به فاز اول کانه‌زایی و شکافه پرکن و به ولکانیسم ائوسن و نیکلین که در این اشکال در حال جانشین کردن کالکوسیت است به محلول‌های نیکل، آرسنیک، کبالت و اورانیم‌دار مربوط مرحله دوم کانه‌زایی مربوط است. مطالعات کانی‌شناسی مقاطع نازک نیز حاکی از سنگ در برگیرنده آندزیتی پتابسیم بالا (شوشنیت) است، کربناتی و سیلیسی شدن نیز به دگرسانی ثانویه و هجوم سیالات مربوط است. با توجه به شکل ۹ مشاهده می‌شود که حداقل دو گروه از سیالات درگیر با شوری مجزا قابل تشخیص هستند.

همان‌طور که در مقادیر بالا نیز کاملاً مشخص است و با توجه به شکل ۱۴، همبستگی کبالت و اورانیم و نیکل و اورانیم و مس و اورانیم نسبتاً بالاست و با توجه به پایین بودن همبستگی بین نیکل و مس، کبالت و مس و همین‌طور، همبستگی بالای کبالت و نیکل نسبت به یکدیگر

منابع

- احمدی، م. (۱۳۸۱) مطالعه زمین‌شناسی و پترولوزی مجموعه شوشوونیتی شمال معدن تالمیسی، غرب انارک (شمال شرق استان اصفهان). پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه اصفهان، ایران.
- باقری، س. (۱۳۷۲) زمین‌شناسی و پترولوزی افیولیت منطقه انارک (ایران مرکزی). پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه اصفهان، ایران.
- خوبی، ن.، قربانی، م. و تاجبخش، پ. (۱۳۸۷) کانسارهای مس در ایران. سازمان زمین‌شناسی کشور، تهران.
- Bagheri, H., Moore, F. and Alderton, D.H.M. (2007) Cu–Ni–Co–As (U) mineralization in the Anarak area of Central Iran. *Journal of Asian Earth Sciences* 29: 651 – 665.
- Bagheri, H. (2009) Rare earth and trace element mobility by CO₂ bearing fluids in five-element deposits of the Anarak area, Central Iran. *Journal of Geochemical Exploration* 101:3.
- Bodnar, R. (1983) A method of calculating fluid inclusion volumes based on vapor bubble diameters and P-V-T-X properties of inclusion fluid. *Economic Geology* 78: 535-542.
- Foley, S. F., Venturelli, G., Green, T. H. and Toscani, L. (1987) The ultrapotassic rocks: characteristics, classification and constraints for petrogenetic models. *Earth Science Review* 24: 81 – 134.
- Jung, D. and kursten, M. (1976) Post Mesozoic volcanism in Iran and its relation to the subduction of the Afro – Arabian under the Eurasian plate. In: In: A., Pilger and A., Rosler (Eds.): Afar – between continental and oceanic rifting. Schweizerbartsche Verlagbuchhandlung Stuttgart 16: 175 – 181.
- Le Maitre, R.W. (1989) A classification of Igneous Rocks and Glossary of Terms (IUGS): Recommendations of the IUGS subcommission on the systematic of Igneous Rocks. Blackwell, Oxford.
- McLennan, S. M. and Taylor, S. R. (1979) Rare earth element mobility associated with uranium mineralization. *Research School of Earth Science of Australia* 282: 247 – 249.
- Muller, D. and Groves, D. L. (1997) Potassic igneous rocks and associated gold – copper mineralization. *Lecture Notes Earth Science* 56: 238 – 246.
- Romanko, E., Kokorin, Yu., Krivyakin, B., Susov, M., Morozov, I. and Sharkovski, M. (1984) Outline of metallogeny of Anarak area (Central Iran). *Technoexport Report* 19: 187 - 207.
- Ruzicka, V. (1990) vein uranium deposits. *Ore Geology Review* 8: 247 – 276.
- Sarcia, J. and Sarcia, J. (1960) Indices uranifères dans la région d'Anarak (plateau central Iran). *compte Rendu Sommaire des séances de la société géologique de France* 4: 76 – 78.
- Shepherd, T., Rankin, A. H. and Alderton, D. H. M. (1985) *A Practical Guide to Fluid Inclusion Studies*. Chapman & Hall Publisher, New York.
- Tarkian, M. (1972) Geologie, petrography und geochemie der magmatite sudlich von Ardestan (zentral Iran), Dissertation Universität, Hamburg.
- Tarkian, M., Bock, W. D. and Numann, M. (1983) Geology and mineralogy of the Cu – Ni – Co – U ore deposits at Talmessi and Meskani, central Iran. *Tschermaks Mineralogische und Petrographische Mitteilungen* 32: 111 – 133.

Geochemical, mineralogical and fluid inclusion studies of Cu, Ni, Co and U of Meskani ore deposit, Anarak (Central Iran)

Bahman Mokhtarzadeh Mohammadi and Hashem Bagheri *

Department of Geology, Faculty of Science, University of Isfahan, Isfahan, Iran

Abstract

The Meskani ore deposit is located in the Central Iran and Anarak-Khur metamorphic area. Microscopic studies were conducted on polished, thin polished and double polished thin sections of quartz and calcite minerals from ore bearing veins. Chalcocite, Nickeline, Chalcopyrite, Rammelsbergite and Malachite were recognized which Nickeline is surrounded by Rammelsbergite representing deposition of nickel and increasing of arsenide in ore bearing solutions. Most of the studied fluid inclusions are from liquid rich two phases (L + V) type. Genetically, primary types were selected for this study. Based on freezing studies, calculated temperature of last melting point (T_{lm}) is from -1.6 to -18.5 °C that is equal to 2-22.5 % wt eq. NaCl. Heating studies, have revealed a homogenization temperature (T_h) range of 130-160 °C. Homogenization temperature - salinity binary plots show two distinct fluids that can represent two different phases of mineralization or two distinct different sources of ore bearing fluids. Probably one of them represents volcanogenic ore bearing fluid and the other represents basinal brine ore bearing solution. The geochemical analysis of collected samples from different parts of Meskani ore deposit, elements including Co, Ni, Cu, Zn, Pb, Th, U, Zr and Sr were determined among of them Co, Cu, Ni and U are the most important. Scatter diagrams of these elements were plotted and their correlations determined. Results of these analyses revealed that the average of U, Th, Ni, Cu are 269, 26, 452, 10786 ppm, respectively. Another interesting feature is the inverse correlation between U content and Th/U ratio. This feature represents that high U content in these rocks is not related to magmatic differentiation. In contrast of vein samples, there is not any correlation between U, Cu and Ni changes in country rock samples. This is one of the specific characteristics of shoshonites and andesites that represent these elements have not been originated from country rocks. The geochemical and petrographical studies have shown that country rocks are mainly shoshonitic in composition.

Key words: Meskani ore deposit, Fluid inclusion, Anarak-Khur metamorphic area, Geochemistry

* h.bagheri@geol.ui.ac.ir